

Solakzâde Sadık Efendi de Bediüzzaman'a Hayrandı

Üçüncü hocam olan ve 1948-1951 yıllarında kendisinden mantık, usûl-ü fıkıh ve ilm-i kelâm derslerini aldığım **Solakzâde Sadık Efendi** de¹ Bediüzzaman Hazretlerinin hayranlarındandı. Üstad'dan sık sık bahseder ve **şöyle derdi:**

“O, nadirü'l-vücüd bir insandı. Muhakkik ve müdakkik idi Erzurum'da kaldığı müddetçe birçok sohbetlerinde buldum. Doğrusu, ilmin ve irfanın zirvesinde bir zat idi. Âl-i himmetdi. Ruhunda büyük bir cihad aşkı vardı. Onda bu memleketin terakkisine mani bütün engelleri aşacak bir istidat görünüyordu. Görülmemiş bir celâdet, büyük bir cesaret, sarsılmaz bir gayret, yılmaz bir azm ve müstesna bir irade sahibiydi. Biz O'nu sadece bir medrese hocası olarak değil, aynı zamanda bir içtimaiyatçı olarak da tanıdık. Memleket ve milletin terakki ve tealisi hakkında fevkalade fikirler serdedirdi. Ulûm-u diniyyede olduğu gibi fûn-ü medeniyede de çok geniş malûmat sahibiydi. Medreselerde fen ilimlerinin okutulmasının vücub derecesinde bir zaruret olduğunu söylerdi. Tedris sisteminde bir tecdid hareketi düşünmekteydi; bu hususu padişahla görüşmek için İstanbul'a gideceğinden bahsederdi.”

Dipnotlar:

1 Solakzâde Sadık Efendi de Şark'ın müstesna âlimlerindendi. İlim ve irfanıyla temayüz etmişti. Vakurdu, heybetliydi; temkin ve tedbir sahibiydi. Aklî ve naklî ilimlerle mücehhezdi.